# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ) ΤΗΣ 8ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1982 [1]

## Robert Bosmans κατά Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

«Ὑπάλληλος — Προσωπική θέση»

**Ὑπόθεση 189/81**

Περίληψη

*Ὑπάλληλοι — Προσφυγή — Βλαπτική πράξη — Ἔννοια — Μετάθεση σέ προσωπική θέση ὑπαλλήλου ἤδη διορισμένου σέ ἄλλη προσωπική θέση μέ τόν ἴδιο βαθμό — Μετάθεση ἔγκυρη*

*(Κανονισμός ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἄρθρο 91)*

Ἀπόφαση τῆς ἁρμοδίας γιά τούς διορισμούς ἀρχῆς περί διορισμοῦ σέ προσωπική θέση ὑπαλλήλου, ἤδη διορισμένου σέ ἄλλη προσωπική θέση μέ τόν ἴδιο βαθμό, δέν μεταβάλλει τήν ὑπηρεσιακή κατάσταση τοῦ ἐνδιαφερομένου καί, ἐπομένως, δέν τοῦ προκαλεῖ βλάβη.

Στήν ὑπόθεση 189/81,

ROBERT BOSMANS, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τόν Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλῶν, 68, rue Camille Lemonnier, 1060 Bruxelles, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Tony Biever, δικηγόρο, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

προσφεύγων,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν κύριο νομικό της σύμβουλο J.-P. Delahousse, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν Daniel Jacob, δικηγόρο Βρυξελλῶν, 93, avenue Brillat Savarin, 1050 Bruxelles, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν O. Montalto, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Luxembourg,

καθ' ἧς,

1 — Γλῶσσα διαδικασίας: ἡ γαλλική.

ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 25ης Ἰουνίου 1980, περί τοποθετήσεως τοῦ προσφεύγοντος, ἀπό 1ης Αὐγούστου 1980, ὡς συμβούλου στήν Διεύθυνση IX-A «Προσωπικό», κατά τό μέτρο πού ἀφορᾶ προσωπική θέση βαθμοῦ A 3, τό αἴτημα νά κριθεῖ ὅτι ἡ θέση πού κατέχει ὁ προσφεύγων εἶναι καί ἐπιβάλλεται νά εἶναι μόνιμη θέση A 3, καθώς καί τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως μέ τήν ὁποία ἀπερρίφθη ἡ ἀπό 25ης Ἰουλίου 1980 αἴτησή του καί ἡ ἀπό 2ας Δεκεμβρίου 1980 ἔνστασή του,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς O. Due, πρόεδρο τμήματος, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: P. VerLoren van Themaat
γραμματεύς: H. A. Rühl, κύριος ὑπάλληλος διοικήσεως

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

## ΑΠΟΦΑΣΗ

### Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας, οἱ λόγοι, τά ἐπιχειρήματα καί τά αἰτήματα τῶν διαδίκων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί γραπτή διαδικασία

Ὁ προσφεύγων εἰσῆλθε στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς τήν 1η Σεπτεμβρίου 1958 μέ τόν βαθμό A 5. Προήχθη διαδοχικῶς στούς βαθμούς A 4 καί A 3. Μέ τόν τελευταῖο αὐτό βαθμό, στόν ὁποῖο εὑρίσκεται ἀπό τήν 1η Ὀκτωβρίου 1963, διωρίσθη προϊστάμενος τοῦ τμήματος «Σχέσεις μέ τίς Κοινότητες καί τούς Εὐρωπαϊκούς Ὀργανισμούς», τό ὁποῖο ὑπήγετο στήν Γενική Διεύθυνση I «Ἐξωτερικές σχέσεις». Ἐν συνεχείᾳ, καί μέχρι τόν Αὔγουστο τοῦ 1980, διηύθυνε διάφορα τμήματα τῶν ΓΔ I καί IX.

Στίς 25 Ἰουνίου 1980, στό πλαίσιο τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ΓΔ IX «Προσωπικό καί Διοίκηση» πού ἡ Ἐπιτροπή ἀπεφάσισε, ὁ προσφεύγων ἐτοποθετήθη ὡς σύμβουλος

στήν Διεύθυνση Α «Προσωπικό» τῆς αὐτῆς ΓΔ, κατόπιν τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Τμήματος «Ἀποδοχές, συντάξεις, ἀποστολές καί διάφορες ἀποζημιώσεις», πού διηύθυνε ὁ προσφεύγων, μέ τό Τμῆμα «Ἀτομικά προνόμια καί δικαιώματα».

Τό ἀπό 26ης Ἰουνίου 1980 ἔγγραφο τοῦ P. Baichère, γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ΓΔ IX, περί τῆς νέας αὐτῆς τοποθετήσεως, δέν διευκρίνιζε ἄν ὁ διορισμός ἀφοροῦσε μόνιμη ἤ προσωπική θέση Α 3, ἐρώτημα τό ὁποῖο ὁ προσφεύγων προσεπάθησε νά ἀποσαφηνίσει μέ τήν ἀπό 25ης Ἰουλίου 1980 αἴτησή του, βάσει τοῦ ἄρθρου 90, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ.

Μέ τό ἀπό 13ης Ὀκτωβρίου 1980 ἔγγραφό του, ὁ γενικός διευθυντής, χωρίς πάντως νά ἀναφερθεῖ στήν αἴτηση αὐτή ἀπήντησε «...συνεχίζετε νά κατέχετε προσωπική θέση Α 3 τοῦ πίνακος θέσεων».

Ἡ ἀπό 2ας Δεκεμβρίου 1980 βάσει τοῦ ἄρθρου 90, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ ἔνσταση τοῦ προσφεύγοντος κατά τῆς ἀποφάσεως περί τοποθετήσεώς του σέ προσωπική θέση Α 3 ἀπερρίφθη μέ ἀπόφαση πού τοῦ ἐκοινοποιήθη στίς 29 Ἰουνίου 1981.

Ὁ προσφεύγων, ὅμως, θεωρώντας ὅτι ἡ καθυστέρηση τῆς ἀπαντήσεως στήν ἔνστασή του συνιστοῦσε σιωπηρή ἀπόρριψη, ἤσκησε προσφυγή στίς 19 Ἰουνίου 1981, δέκα ἡμέρες πρίν τοῦ ἀνακοινωθεῖ ἡ ρητή ἀπόρριψη τῆς ἐνστάσεώς του.

Ἡ γραπτή διαδικασία διεξήχθη κανονικῶς.

Τό Δικαστήριο, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

## II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Ὁ *προσφεύγων* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

«1. Νά κηρύξει τήν προσφυγή παραδεκτή καί βάσιμη·

2. Κατά συνέπεια:

α) νά ἀκυρώσει τήν ἀπό 25ης Ἰουνίου 1980 ἀπόφαση τῆς καθ' ἧς, κατά τό μέτρο πού ἡ ἀπό 1ης Αὐγούστου 1980 τοποθέτηση τοῦ προσφεύγοντος ὡς συμβούλου στήν Διεύθυνση IX-A «Προσωπικό» ἀφορᾶ προσωπική θέση·

β) νά ἀποφανθεῖ ὅτι ἡ θέση πού κατέχει ὁ προσφεύγων, δυνάμει τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως, εἶναι καί ἐπιβάλλεται νά εἶναι μόνιμη θέση Α 3, περιλαμβανομένη στόν πίνακα θέσεων τῆς καθ' ἧς·

γ) νά ἀκυρώσει τήν ἀπόρριψη τῆς ἀπό 25ης Ἰουλίου 1980 αἰτήσεως καί τῆς ἀπό 2ας Δεκεμβρίου 1980 ἐνστάσεως·

3. Νά καταδικάσει τήν καθ' ἧς στά δικαστικά ἔξοδα.»

Ἡ *Ἐπιτροπή*, ἀντιθέτως, προτείνει στό Δικαστήριο:

— Νά κηρύξει τήν προσφυγή ἀπαράδεκτη καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀβάσιμη·

— Νά καταδικάσει τόν προσφεύγοντα στά δικαστικά ἔξοδα.

## III — Λόγοι καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

### *Α — Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ*

Ἡ *Ἐπιτροπή* προτείνει ἔνσταση ἀπαραδέκτου τῆς προσφυγῆς, ἰσχυριζόμενη ὅτι ὁ προσφεύγων κατέχει προσωπική θέση βαθμοῦ Α 3 τουλάχιστον ἀπό τήν 1η Αὐγούστου 1973. Ἡ ὑπό κρίση προσφυγή, ἑπομένως, θίγει κατάσταση πού ὑφίσταται

ἀδιαλείπτως ἀπό ὀκταετίας καί, κατά συνέπεια, δέν ἔχουν τηρηθεῖ οἱ προβλεπόμενες ἀπό τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως προθεσμίες.

Ὁ *προσφεύγων* ἀντικρούει τήν ἐπιχειρηματολογία αὐτή, ἀναφέροντας ὅτι ἀπέσυρε τήν ἀπό 3ης Ἰανουαρίου 1974 αἴτησή του, μετά τήν τοποθέτησή του τήν 1η Αὐγούστου 1973 σέ προσωπική θέση, κατόπιν τῶν προφορικῶν διαβεβαιώσεων πού τοῦ παρέσχε ὁ P. Baichère, σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ἡ ἀπόφαση περί τοποθετήσεώς του ἔπασχε ἀπό πολλές ἀνακρίβειες καί ὅτι τίποτε δέν εἶχε ἀλλάξει ἐν σχέσει πρός τήν προηγουμένη ὑπαλληλική του κατάσταση. Ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ὅτι εἶχε ἔτσι ἀποκτήσει τήν πεποίθηση ὅτι ὁ διορισμός του ἀφοροῦσε σέ μόνιμη θέση. Σέ περίπτωση, ὅμως, πού ὁ ἰσχυρισμός του δέν γίνει δεκτός ἀπό τό Δικαστήριο, ὁ προσφεύγων προβάλλει, ἐπικουρικῶς, τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ πρός τό παρόν προσβαλλομένη ἀπόφαση περιέχει, ἐν πάση περιπτώσει, ἕνα νέο στοιχεῖο πού τροποποιεῖ τήν νομική ἤ πραγματική κατάσταση πού ἐδημιούργησε ἡ ἀρχική ἀπόφαση, ἄν ὑποτεθεῖ ὅτι αὐτή ὑφίσταται καί ἀντιτάσσεται στόν προσφεύγοντα. Τό νέο αὐτό στοιχεῖο εἶναι ἡ τοποθέτηση τοῦ προσφεύγοντος στήν νέα θέση συμβούλου ἀπό 1ης Αὐγούστου 1980, κατά τό μέτρο πού ἀφορᾶ προσωπική θέση.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀρνεῖται ὅτι ἐλέχθησαν τά ὅσα ἀποδίδονται στόν Baichère καί ὑποστηρίζει ὅτι ὁ προσφεύγων ἀπό τότε συνέχισε νά κατέχει προσωπική θέση βαθμοῦ Α 3 καί, γνωρίζοντας πλήρως τήν κατάσταση, ἀπέσυρε τήν αἴτησή του, χωρίς νά ἔχει λάβει «προφορική διαβεβαίωση» περί τῶν ὅσων ὑποστηρίζει. Τό γεγονός ἄλλωστε ὅτι ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε νέα αἴτηση, στίς 25 Ἰουλίου 1980, ἀποδεικνύει ὅτι δέν ἦταν δυνατό νά εἶχε παραπλανηθεῖ ὡς πρός τό σημεῖο αὐτό.

Κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ ἐπικουρικῶς προβαλλομένη ἐπιχειρηματολογία τοῦ προσφεύγοντος πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ἐπίσης, λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ νέα του τοποθέτηση ὡς συμβούλου συνιστᾶ μέτρο ὑπαλληλικῆς φύσεως, τό ὁποῖο δέν περιέχει κανένα νέο στοιχεῖο, καθ' ὅσον οὐδόλως ἔχει μεταβάλει τήν ἀπό πλευρᾶς προϋπολογισμοῦ μισθολογική του κατάταξη.

*Β — Ἐπί τῆς οὐσίας*

Ὁ *προσφεύγων* ἐπικαλεῖται παράβαση καί/ἤ κακή ἐφαρμογή:

— τῶν ἄρθρων 1, 5, 7, παράγραφος 1, καί τοῦ παραρτήματος Ι Α τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως·

— τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς «περί καθορισμοῦ τῶν καθηκόντων καί τῆς κατανομῆς ἁρμοδιοτήτων τῶν προβλεπομένων προτύπων θέσεων στό παράρτημα Ι Α τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως...»·

— τῆς ἀπό 10ης Δεκεμβρίου 1963 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περί προαγωγῆς του ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1963 στόν βαθμό Α 3·

— τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, ὅπως οἱ ἀρχές τῆς ἰσότητος, τῆς χρηστῆς διοικήσεως καί τῆς διανεμητικῆς δικαιοσύνης.

Ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει ὅτι, μέ τήν ὑπό κρίση ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς, κακῶς καί παρανόμως ἐτοποθετήθη σέ προσωπική θέση τοῦ πίνακος ὀργανικῶν θέσεων ὄχι μονίμως.

Ἰσχυρίζεται ἰδίως ὅτι ἡ ἰδιότης τοῦ μονίμου ὑπαλλήλου σημαίνει τήν τοποθέτησή του σέ μόνιμη θέση τοῦ πίνακα θέσεων τοῦ κοινοτικοῦ ὀργάνου στό ὁποῖο ὑπηρετεῖ. Ὁ μόνιμος ὑπάλληλος δικαιοῦται ἔτσι θέσεως ἀντιστοίχου πρός τόν βαθμό του, ὄχι μόνον ὡς πρός τήν φύση τῶν καθηκόντων καί τήν ὀνομασία τῆς θέσεως αὐτῆς, ἀλλά καί ὡς πρός τήν ἔνταξή της στόν πίνακα θέσεων, καθώς καί ἀναλόγων ἀποδοχῶν.

Ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει ἐπί πλέον ὅτι ἡ διάκριση μεταξύ μονίμων καί προσωπικῶν θέσων εἶναι ἀκατανόητη καί ἀσαφής.

Ἡ δημιουργία μονίμων καί προσωπικῶν θέσεων ὁδηγεῖ, ἐξάλλου, κατά τόν προσφεύγοντα, σέ διακρίσεις, διότι ἡ «προσωπική θέση» δέν παρουσιάζει τίς ἴδιες μέ τήν «μόνιμη θέση» δυνατότητες προαγωγῆς, μεταθέσεως ἤ τοποθετήσεως σέ σημαντικότερη θέση.

Κατά τόν προσφεύγοντα, περαιτέρω, ὅσον ἀφορᾶ τό ἠθικό μέρος, ἡ ἀσάφεια τοῦ ὅρου «προσωπική θέση» καλύπτει δύο ἀντιτιθέμενες καταστάσεις ὡς πρός τήν θέση: τήν κατάσταση τοῦ μονίμου ὑπαλλήλου κατόχου θέσεως κατωτέρου ϐαθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ του ϐαθμοῦ — π.χ., ὑπάλληλος Α 3 τοποθετημένος «σέ προσωπική θέση» κυρίου ὑπαλλήλου διοικήσεως (Α 4) — καί, ἐξ ἄλλου, τήν κατάσταση τοῦ μονίμου ὑπαλλήλου κατόχου θέσεως ϐαθμοῦ ἀντιστοίχου πρός τόν προσωπικό του ϐαθμό — π.χ., ὑπάλληλος Α 3 τοποθετημένος «σέ προσωπική θέση» συμβούλου (Α 3).

Αὐτό πού ὁ προσφεύγων τονίζει ἰδιαιτέρως εἶναι ὅτι ἡ ἄνευ νομικῆς ϐάσεως δημιουργία προσωπικῶν θέσεων καθιστᾶ ἀδικαιολόγητη τήν πρακτική τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ αἰτιολόγηση, κατά τήν ὁποία ἡ πρακτική αὐτή ἐφαρμόζεται λόγω κωλυμάτων ἀπό τόν προϋπολογισμό, δέν εἶναι ἀκριϐής καί, ἐπί πλέον, ὁ χαρακτηρισμός πού δίδεται ἀπό τόν προϋπολογισμό σέ μία θέση δέν εἶναι ἄνευ σημασίας γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει, τέλος, ὅτι ἡ θέση του συμπεριελήφθη στόν πίνακα θέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μόνιμη μέν θέση, ἀλλά ϐαθμοῦ Α 4 καί ὄχι Α 3, ὅπου καί ὑπάρχει ἡ σύγχυση πού δημιουργεῖται ἀπό τήν πρακτική τῆς καθ' ἧς, διότι ὁ προσφεύγων — ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται στόν ϐαθμό Α 3 — κατέχει μόνιμη θέση ϐαθμοῦ Α 4, καίτοι εἶναι ὁ ἴδιος, προσωπικῶς, ὑπάλληλος θέσεως Α 3.

Ἡ *καθ' ἧς* ὑποστηρίζει ὅτι ἡ νομική κατάσταση τοῦ προσφεύγοντος ταυτίζεται πλήρως πρός τήν κατάσταση τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων ϐαθμοῦ Α 3 τῆς Ἐπιτροπῆς καί ὅτι ἡ τοποθέτησή του «σέ προσωπική θέση» δέν εἶχε καμμία ἐπίπτωση στήν ὑπηρεσιακή του κατάσταση καί στά ὑλικά καί ἠθικά συμφέροντά του. Ἡ Ἐπιτροπή διευκρινίζει ὅτι ὁ ϐαθμός Α 3 ἀντιστοιχεῖ σέ θέση πρότυπη προϊσταμένου τμήματος· στήν θέση αὐτή ἀντιστοιχοῦν καθήκοντα προϊσταμένου τμήματος sensu stricto καί συμβούλου· ὁ ὁρισμός τοῦ συμβούλου εἶναι «ὑπάλληλος ἐξαιρετικῶν προσόντων ὁ ὁποῖος παρέχει συμβουλές σέ ὁρισμένο ὄργανο θεσμικοῦ ὀργάνου τῶν Κοινοτήτων ἤ εἶναι ὑπεύθυνος μελετῶν ἤ ἐλέγχων ὑπό τήν ἐποπτεία ἑνός γενικοῦ διευθυντοῦ ἤ διευθυντοῦ». Ὁμοίως, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ ὅτι ὁ προσφεύγων ἔχει ὅλα τά δικαιώματα καί τίς ὑποχρεώσεις πού συνεπάγεται ὁ ϐαθμός Α 3, ὅσον ἀφορᾶ, κυρίως, τίς ἀποδοχές του καί τήν δυνατότητα προαγωγῆς του στόν ϐαθμό Α 2.

Παρατηρεῖ, ἐξ ἄλλου, ὅτι ὁ ἰσχυρισμός τοῦ προσφεύγοντος ἐπί τῆς διακρίσεως τοῦ νομικοῦ ἐρείσματος μεταξύ ὀργανικῶν καί προσωπικῶν θέσεων εἶναι ἀϐάσιμος καί προέρχεται ἀπό τήν σύγχυση τοῦ προσφεύγοντος μεταξύ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου καί μιᾶς διατάξεως πού ἔχει ἀποκλειστικῶς σχέση μέ τόν προϋπολογισμό. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπεξηγεῖ ὅτι τά κωλύματα ἀπό τόν προϋπολογισμό δέν ἐπιτρέπουν τήν αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονίμων καί μή μονίμων ὑπαλλήλων, ἐνῶ τό κοινοτικό ὄργανο, γιά λόγους ἀναγομένους στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, δύναται νά ἀποφασίζει τήν αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων ὁρισμένου ϐαθμοῦ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων πού καθορίζονται στόν πίνακα θέσεων, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς ἐπί τοῦ προϋπολογισμοῦ. Στό σημεῖο αὐτό εὑρίσκεται ἡ ἐξήγηση τῆς

ὑπάρξεως τῶν λεγομένων «προσωπικῶν θέσεων». Κατά τήν Ἐπιτροπή, πρόκειται γιά ἔννοια πού ἀφορᾶ ἀποκλειστικῶς τόν προϋπολογισμό, χωρίς καμμία ἐπίπτωση στόν ὁρισμό τῆς θέσεως ὅπως δίδεται ἀπό τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, κυρίως, ἀπό τό ἄρθρο 5 τοῦ παραρτήματος ΙΑ τοῦ κανονισμοῦ καί, κατά συνέπεια, ἀπό ἄποψη ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ὑπάρχει μία μόνο κατηγορία θέσεων.

Ἡ Ἐπιτροπή διευκρινίζει ὅτι, καίτοι δέν ἀμφισβητεῖται ὅτι κάθε μόνιμος ὑπάλληλος διορίζεται σέ μόνιμη θέση καθορισμένου βαθμοῦ, ἐξ αὐτοῦ δέν προκύπτει, ἀπό πλευρᾶς προϋπολογισμοῦ, ὅτι πρέπει νά λαμβάνει ἀποδοχές βάσει τῆς πιστώσεως πού ἀντιστοιχεῖ σέ θέση τοῦ ἰδίου βαθμοῦ. Στήν πραγματικότητα, ὁ κάτοχος θέσεως, εἴτε προσωπικῶς εἴτε ὄχι, εἶναι τοποθετημένος σέ μόνιμη θέση· τό γεγονός ὅτι, σέ ὁρισμένες περιπτώσεις, ἡ μόνιμη θέση, πού περιλαμβάνεται στόν πίνακα θέσεων, εἶναι τοῦ ἀμέσως κατωτέρω βαθμοῦ ἀπό τόν βαθμό πού ἔχει ἀπονεμηθεῖ στόν ὑπάλληλο πού κατέχει τήν θέση αὐτή δέν ἀφαιρεῖ τίποτε, κατά τήν γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπό τόν μόνιμο χαρακτῆρα τῆς θέσεως αὐτῆς, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται τουλάχιστον ἐπί ὅσο χρόνο ὁ ἴδιος ὑπάλληλος κατέχει τήν ἐν λόγω θέση· ἡ θέση, συνεπῶς, ἔχει μόνιμο χαρακτῆρα ἐν σχέσει πρός τόν ὑπάλληλο πού τήν κατέχει.

Ἡ Ἐπιτροπή ἰσχυρίζεται ὅτι, βάσει τῶν ἀνωτέρω, ὁ προσφεύγων δέν ἀπέδειξε καθόλου ὅτι ἡ ἀπονομή προσωπικῶν θέσεων συνιστᾶ γι' αὐτόν βλαπτική πράξη. Ὁ προσφεύγων δέν ἀπέδειξε οὔτε τήν παρεμπόδιση τῆς σταδιοδρομίας του οὔτε, ἐν πάση περιπτώσει, τήν ὕπαρξη ἀβεβαιότητος ὅσον ἀφορᾶ τήν κατάστασή του· τό ἐπικαλούμενο ἠθικό συμφέρον εἶναι ἀνύπαρκτο καί ἐπιβεβαιώνεται ὅτι ἡ προσφυγή ἀπευθύνεται κατά πράξεως δυναμένης νά προκαλέσει βλάβη στόν προσφεύγοντα.

## IV — Προφορική διαδικασία

Κατά τήν συνεδρίαση τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1982, ὁ προσφεύγων, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τόν Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλῶν, καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Daniel Jacob, δικηγόρο Βρυξελλῶν, ἀγόρευσαν καί ἀπήντησαν σέ ἐρωτήσεις τοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του κατά τήν συνεδρίαση τῆς 10ης Ἰουνίου 1982.

## Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου, στίς 19 Ἰουνίου 1981, ὁ Bosmans, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἤσκησε προσφυγή, μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀπό 25ης Ἰουνίου 1980 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, περί τοποθετήσεώς του ἀπό 1ης Αὐγούστου 1980 ὡς συμβούλου στήν Διεύθυνση IX-A, κατά τό μέτρο πού ἀφορᾶ «προσωπική» θέση βαθμοῦ A 3, καί τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως μέ τήν ὁποία ἀπερρίφθη ἡ ἀπό 25ης Ἰουλίου 1980 αἴτησή του καί ἡ ἀπό 2ας Δεκεμβρίου 1980 ἔνστασή του, μέ τίς ὁποῖες ἐζήτησε ἡ θέση αὐτή νά εἶναι θέση «μόνιμη» βαθμοῦ A 3.

2 Ὁ προσφεύγων εἰσῆλθε στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς τήν 1η Σεπτεμβρίου 1958 μέ τόν βαθμό Α 5. Ἀπό 1ης Μαρτίου 1960 προήχθη στόν βαθμό Α 4 καί, ἐν συνεχεία, ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1963, στόν βαθμό Α 3, ὡς προϊστάμενος τμήματος, καί κατεῖχε θέσεις πού ἀντιστοιχοῦσαν στόν πίνακα ὀργανικῶν θέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς. Τήν 1η Αὐγούστου 1973, ἐτοποθετήθη σέ προσωπική θέση τήν ὁποία κατεῖχε, διατηρώντας τόν βαθμό Α 3.

3 Πράγματι, σύμφωνα μέ τόν πίνακα ὀργανικῶν θέσεων, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, πού ἔχει δημοσιευθεῖ στόν τόμο 01/001 τῆς εἰδικῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος (σ. 19 ἐπ.) καί τό ὀργανόγραμμα τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1973, ἡ θέση στήν ὁποία διωρίσθη ὁ προσφεύγων τήν 1η Αὐγούστου 1973 ἦταν θέση Α 5/Α 4, ἀλλά τήν κατεῖχε ὁ ἴδιος ὡς ὑπάλληλος μέ προσωπικό βαθμό Α 3. Κατόπιν τῆς τοποθετήσεως αὐτῆς, ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε αἴτηση στήν ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή, μέ τήν ὁποία ἐζήτησε ἡ νέα του θέση νά ἀντικατασταθεῖ μέ μόνιμη, ὁμοία μέ τήν θέση πού κατεῖχε ἀδιαλείπτως ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1963. Ἡ αἴτηση αὐτή ὅμως ἀπεσύρθη στίς 8 Φεβρουαρίου 1974.

4 Στίς 25 Ἰουνίου 1980, ὁ προσφεύγων ἐτοποθετήθη σέ θέση συμβούλου στήν Διεύθυνση Α «Προσωπικό» τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως IX τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ προσφεύγων ἀμφισβητεῖ τήν νομιμότητα τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, καθ' ὅσον τοποθετεῖται σέ θέση προσωπική, καθώς καί τήν νομιμότητα τῆς ἀποφάσεως πού ἀπέρριψε τήν ἀπό 25ης Ἰουλίου 1980 αἴτησή του, μέ τήν ὁποία ἐζήτησε ἀπό τήν ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 25 καί 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, νά τόν διαβεβαιώσει ὅτι κατέχει μία ἀπό τίς θέσεις Α 3 τοῦ πίνακος ὀργανικῶν θέσεων, διαφορετική ἀπό τίς προσωπικές θέσεις Α 3.

5 Ἐπικαλεῖται παράβαση τῶν ἄρθρων 1, 5 καί 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 5, παράγραφος 4, τοῦ κανονισμοῦ, καθορίζει τά καθήκοντα καί τίς ἁρμοδιότητες κάθε πρότυπης θέσεως πού περιλαμβάνεται στό παράρτημα Ι, τμῆμα Α, τοῦ κανονισμοῦ, τῆς ἀπό 10ης Δεκεμβρίου 1963 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, περί προαγωγῆς τοῦ προσφεύγοντος στόν βαθμό Α 3, καθώς καί τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, ἰδίως τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, τῆς χρηστῆς διοικήσεως καί τῆς διανεμητικῆς δικαιοσύνης.

6 Κατά τόν προσφεύγοντα, ἡ τοποθέτησή του σέ προσωπική θέση Α 3 ἀντίκειται στό δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου νά εἶναι τοποθετημένος — ἀπό τῆς ἐνάρξεως καί

κατά τήν διάρκεια τῆς σταδιοδρομίας του — σέ μόνιμη θέση τοῦ πίνακος όργανικῶν θέσεων τοῦ όργάνου στό όποῖο ὑπηρετεῖ, ἀντίστοιχη δέ πρός τόν βαθμό του, ὄχι μόνον ὡς πρός τήν φύση τῶν καθηκόντων καί τήν ὀνομασία τῆς θέσεως αὐτῆς, ἀλλά καί ἀπό ἀπόψεως κατατάξεώς της στόν πίνακα όργανικῶν θέσεων.

7 Θεωρεῖ ὅτι ἡ τοποθέτηση αὐτή εἶναι ἀποτέλεσμα πρακτικῆς στερουμένης νομικῆς βάσεως καί ὅτι ἀποτελεῖ αἰτία συγχύσεων καί ἄνισης μεταχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων.

8 Ἡ Ἐπιτροπή ὑποστηρίζει ὅτι ἡ τοποθέτηση σέ προσωπική θέση Α 3 δέν ἔχει καμμία ἐπίπτωση στήν ὑπηρεσιακή κατάσταση καί στά ὑλικά καί ἠθικά συμφέροντα τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐφ' ὅσον ἡ προσωπική θέση ἀποτελεῖ ἔννοια πού ἀφορᾶ ἀποκλειστικῶς τόν προϋπολογισμό, χωρίς καμμία συνέπεια στόν ὁρισμό τῆς θέσεως πού δίδεται ἀπό τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως καί κυρίως ἀπό τό ἄρθρο 5 τοῦ κανονισμοῦ καί τό παράρτημά του ΙΑ.

9 Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει, ἐξ ἄλλου, τό ἀπαράδεκτο τῆς προσφυγῆς, καθ' ὅσον θίγεται μία κατάσταση πού ὑφίσταται ἀδιαλείπτως τουλάχιστον ἀπό ὀκταετίας, δεδομένου ὅτι ἡ ἀπόφαση τῆς 25ης Ἰουνίου 1980 οὐδεμία ἐπίπτωση ἔχει στήν ὑπηρεσιακή κατάσταση καί στά ὑλικά καί ἠθικά συμφέροντα τοῦ προσφεύγοντος.

10 Εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ προσφυγή στρέφεται κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς 25ης Ἰουνίου 1980, περί τοποθετήσεως τοῦ προσφεύγοντος ὡς συμβούλου σέ προσωπική θέση Α 3. Ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση, τοποθετώντας τόν προσφεύγοντα σέ προσωπική θέση Α 3, οὐδεμία μεταβολή ἐπέφερε στήν ὑπηρεσιακή του κατάσταση, ὅπως εἶχε διαμορφωθεῖ ἀπό τήν 1η Αὐγούστου 1973, μετά τήν τοποθέτησή του σέ προσωπική θέση Α 3.

11 Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι, κατά τό μέτρο πού διατηρεῖ τόν προσφεύγοντα σέ προσωπική θέση Α 3, ἡ προσβαλλομένη πράξη — τῆς ὁποίας ἄλλωστε δέν εἶναι αὐτό τό περιεχόμενο — δέν μεταβάλλει τήν κατάσταση τοῦ προσφεύγοντος. Κατά τό σημεῖο αὐτό, συνεπῶς, δέν τόν βλάπτει.

12 Ὡς πρός τήν μετάθεσή του ὡς συμβούλου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό πραγματικό ἀντικείμενο τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τῆς 25ης Ἰουνίου 1980, ὁ προσφεύγων δέν ἀμφισβητεῖ τήν ὀρθότητά της.

13 Συνεπῶς, ἡ προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ὡς ἀδάσιμη, παρέλκει δέ ἡ ἐξέταση τῆς ἐνστάσεως ἀπαραδέκτου πού προέτεινε ἡ Ἐπιτροπή, ὡς ἀλυσιτελής.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

14 Κατά τό ἄρθρο 69, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα.

Σύμφωνα ὅμως μέ τό ἄρθρο 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγῶν ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων, τά ὄργανα φέρουν τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν.

Διά ταῦτα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

κρίνει καί ἀποφασίζει:

**1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.**

**2) Κάθε διάδικος φέρει τά δικαστικά του ἔξοδα.**

Due Χλωρός Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 8 Ἰουλίου 1982.

Ὁ γραμματεύς
κ.ά.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ δευτέρου τμήματος

O. Due